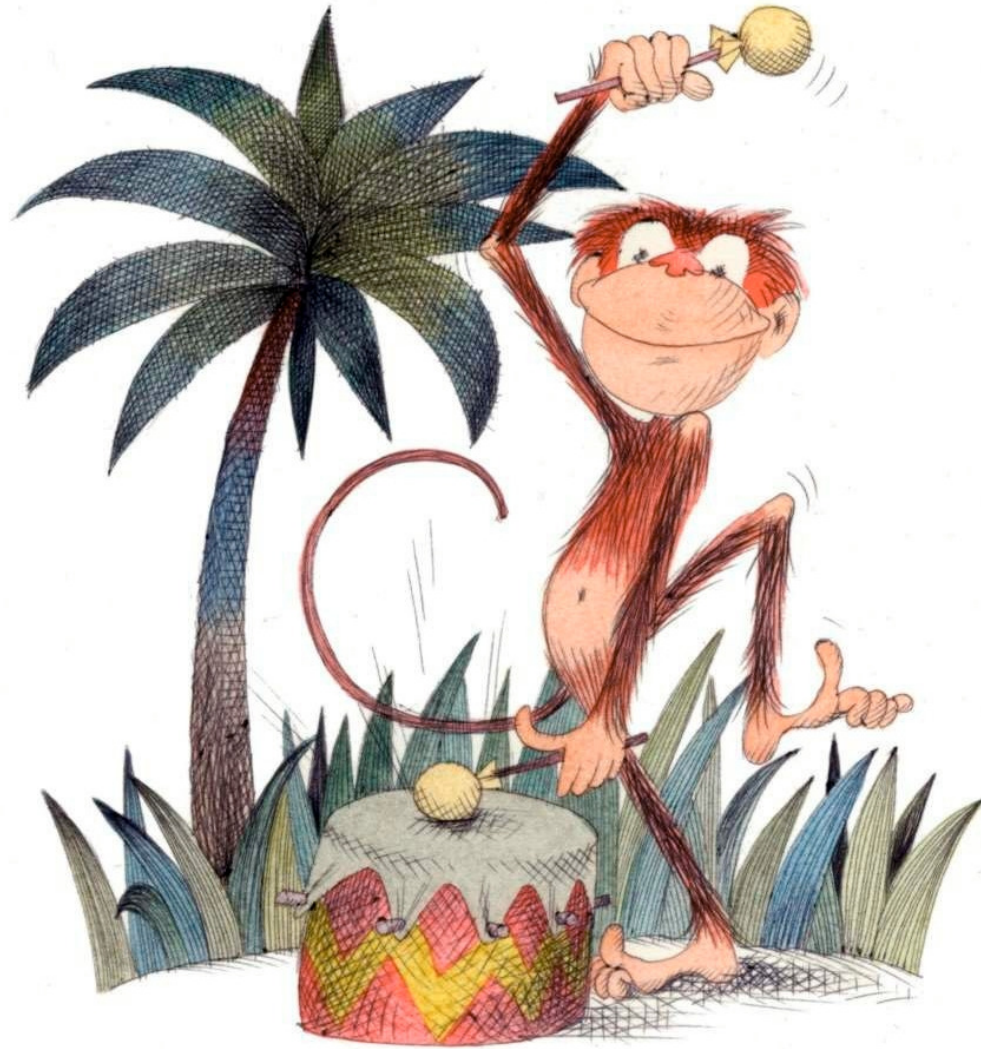

הקוף האדום הקטן

ג'ון אסטרופ

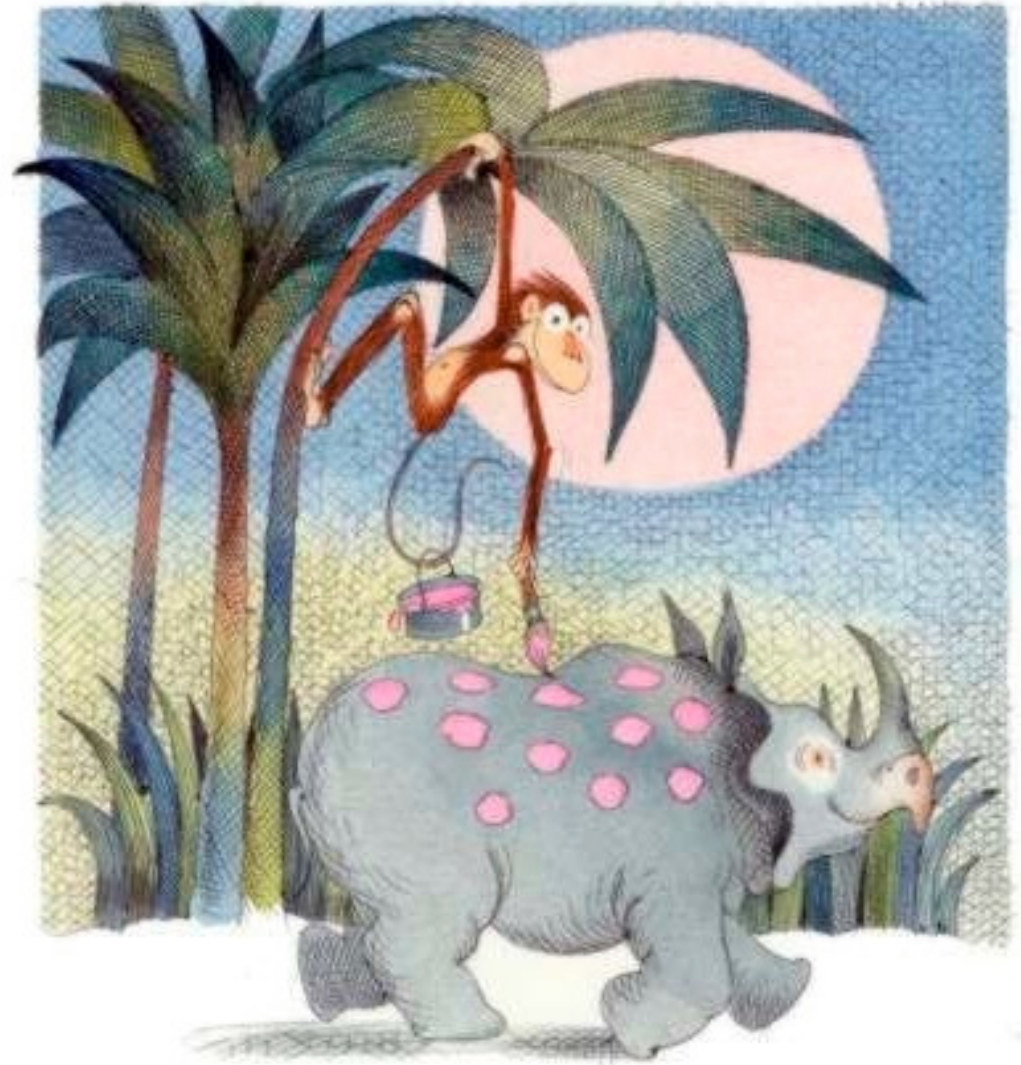
הראשונות היו הציפורים שהדבר נודע להן.
הקנים שלהן היו מלאי קוצים חדים. הן לא היו
מאושרות ביותר.

בצמרת העץ הגבוה ביותר של הג'ונגל ישב קוף
אדום קטן והביט למרחקים. הוא זמזם מנגינה
קלה והרהר. הו! הזמזום והמבט הזה סימנו
צרות רבות לג'ונגל.

כשאמילי הפילה הרגישה בקשר שנעשה בחדק שלה,
 היא ניסתה לחצרץ בקול,
 אך לא יכלה להוציא אף צליל.
 אמילי לא הייתה מאושרת ביותר.

רוני הקרנף יצא לטיול באותו הבוקר, התכוון
 לארוחת בוקר ולא הרגיש בקוף הטרדן שישב על
 הדקל מעליו עם קופסת צבע ורוד. אבל הקוף
 הקטן האדום ראה אותו.
 רוני לא היה מאושר מהכתמים על גבו.

שעה של שנת הצהריים השקטה הופסקה
על ידי קולות התיפוף רעשנים.
חיות הג'ונגל לא יכלו לסבול יותר.
זה חייב להפסק!

צעקות של פרצי התוכי נשמעו בכל הג'ונגל כשנוצות
זנבו נעלמו פתאום.
פרצי לא היה מאושר במיוחד.

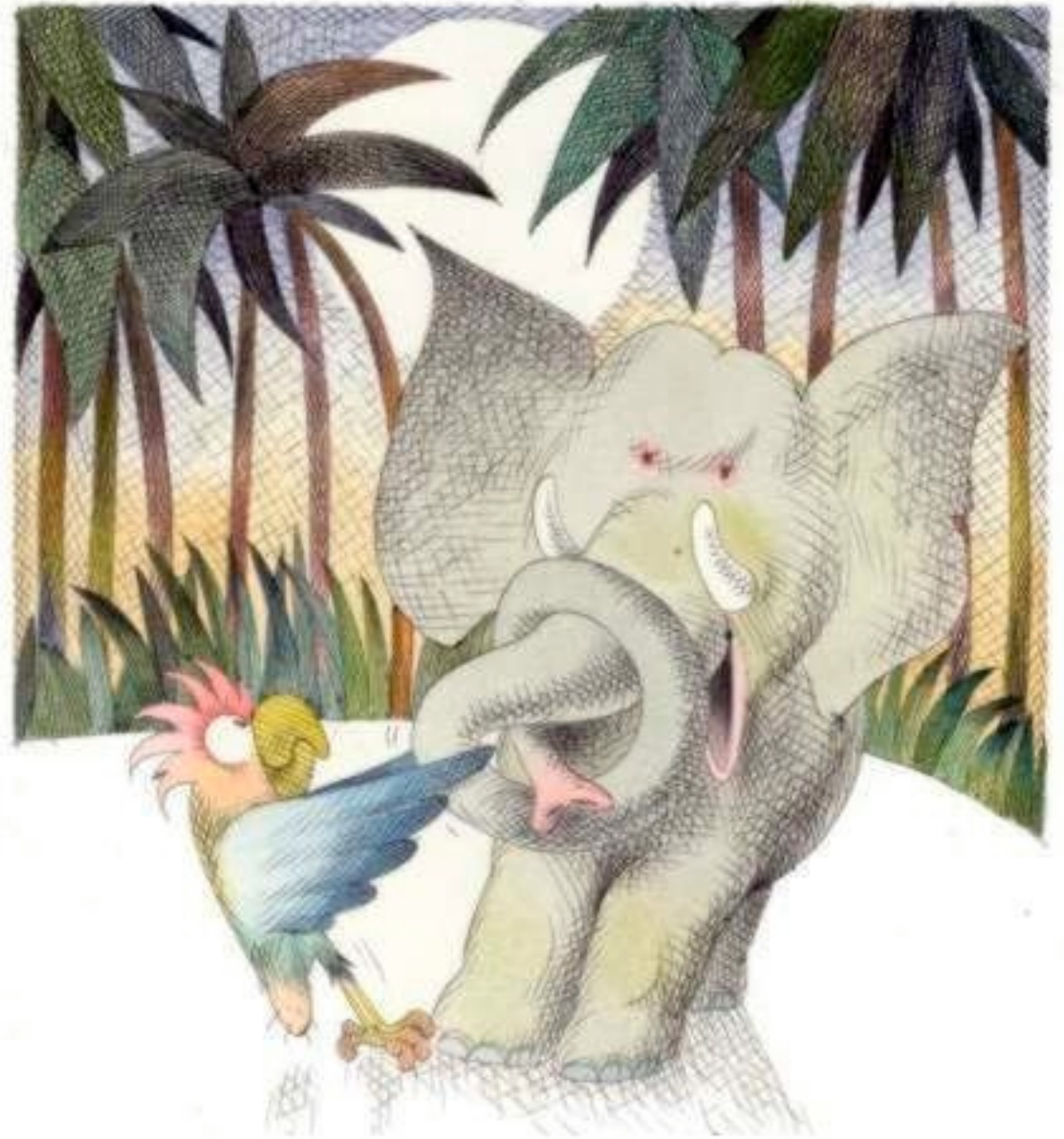

אבל אמילי יכלה רק לגמגם
"אמה, פישו ישגרר את הפשר"
(התכוונה ל- "אנא, מישהו ישחרר את הקשר").

צריך לעשות משהו בעניין הקוף האדום הקטן.
ולעשות מהר. והחיות פנו לאמילי, שהייתה החכמה
ביותר מכולן, ושאלו לעצתה.

"בננות" אמרה אמילי כשיכלה כבר לדבר "זה מה
שהקוף אוהב לאכול.
אז בואו ונאסוף את כל הבננות שבג'ונגל ונביא הנה."

פרצי התוכי עף הנה והנה, משך בכנפיים
ובמקור שלו עד שהקשר נפתח.

הבנות הגיעו מהר ובכמויות.
הגיעו בנות בודדות, בנות בכפות ובנות בערמות,
ואמילי זרקה אותן לבור העמוק והחשור ביותר שיכלה למצוא.

הוא קפץ לתוך הערמה והתחיל לאכול.
הוא היה רעב אחרי כל התעלולים שעשה.
הוא אכל ואכל..

"איזו סעודה!" קרא הקוף האדום הקטן כשמצא את
ערמת הבננות הגדולה
"צריך לאכול מהר, לפני שמישהו אחר ימצא אותן" גיחך.

אכל בבוקר, אכל בצהריים, אכל בערב ובלילה, והמשיך
לאכול למחרת בבוקר, כל פעם עמוק יותר ויותר לתוך
הבור. הקוף הגרגרן אכל כך עד שלא נשארה אף בננה
אחת.

הוא הביט למעלה ושם ראה אור היום. רק אז
הרגיש כמה חשוך סביבו וכמה עמוק הוא נמצא.

הוא שמע קול מעליו.
 "למה שאעזור לך" אמר פרצי התוכי
 "הזנב שלי כואב עדיין, אחרי
 שתלשת לי נוצות."

הוא התיישב וחשב.. ואז התמתח וקפץ
 וניסה להגיע לשולי הבור העמוק. אך
 אפילו הקוף האדום הקטן לא יכול היה
 לקפוץ כל כך גבוה.
 הוא התיישב וחשב שוב.
 "צריך להזעיק עזרה" חשב.
 "אבל אוי לי. כל החיות האלה בוודאי
 כועסות ולא תעזורנה לי לצאת מכאן."
 אך לא הייתה ברירה.

"עזרו לי!" הוא קרא "שמישהו יעזור לי!"

"לא, לא אעשה זאת שוב" ילל הקוף האדום
הקטן "אני מבטיח, לא אעשה יותר תעלולים
לאף אחד. אף פעם."

"למה שאעזור לך" אמר רוני הקרנף "צבעת עלי כתמים
ורודים. עכשיו גם אתה נראה מגוחך, מקפץ שם בתוך הבור."
"למה שאעזור לך" אמרה אמילי הפילה "בלעדיך שקט
בג'ונגל. ואם הוריד את החדק שלי אליך, מי יודע איזה קשר
תקשור עליו הפעם?"

תוך זמן קצר הקוף האדום הקטן התחיל
לנקות את הכתמים מגבו של רוני הקרנף,
ליישר נוצות חדשות בזנבו של פרצי התוכי
ולאסוף עלים טריים לארוחת אמילי הפילה.

והקוף האדום הקטן שמר על הבטחתו.

ואז אמילי הורידה את החדק שלה לתוך הבור.

